

Súd: Okresný súd Dolný Kubín
Spisová značka: 6C/56/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5411201662
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 11. 2011
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Veselá
ECLI: ECLI:SK:OSDK:2011:5411201662.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dolný Kubín samosudkyňou JUDr. Janou Veselou v právnej veci navrhovateľky: X. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D., ul. K. XX, t.č. bytom A. J.D., ul. V. XXXX/X/XX, proti odporcovi: C. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom I. XX/XX, XXXX L., W., štátny občan W., v konaní o určenie príspevku na výživu rozvedeného manžela, takto

rozhodol:

I. Odporca je p o v i n n ý prispievať navrhovateľke na jej výživu po 3,30 eur mesačne vždy do každého 15. dňa v mesiaci vopred k rukám navrhovateľky počnúc dňom 04.05.2011 a ak nedôjde k zmene pomerov najneskôr do 30.04.2016.

II. Zameškané výživné za obdobie od 04.05.2011 do 30.11.2011 vo výške 22,77 eur je odporca p o v i n n ý navrhovateľke zaplatiť do 15 dní od právoplatnosti rozsudku.

III. Vo zvyšnej časti súd návrh navrhovateľky z a m i e t a.

IV. Navrhovateľke sa náhrada trov konania n e p r i z n á v a.

odôvodnenie:

Návrhom na začatie konania, doručeným súdu dňa 4.05.2011, navrhovateľka žiadala, aby súd zaviazal odporcu prispievať navrhovateľke na výživu sumou 3,30 eur mesačne, počnúc dňom 1.05.2011, vždy do 15. dňa v mesiaci k rukám navrhovateľky. V odôvodnení návrhu uviedla, že na základe rozsudku zo dňa 09.02.2011 bolo manželstvo s C. C. rozvedené. Je nezamestnaná, evidovaná na odbore služieb zamestnanosti a od 4.09.2010 si podala žiadosť o dávku v hmotnej núdzi, k priznaniu, ktorej bolo potrebné podať návrh na určenie príspevku rozvedeného manžela.

Na prejednanie veci súd nariadil pojednávanie, na ktoré sa odporca, napriek skutočnosti, že predvolanie na pojednávanie mu bolo doručené dožadným súdom vo Viedni nedostavil.

Na pojednávaní súd vykonal dokazovanie výsluchom navrhovateľky, ako aj oboznámením sa so zápisnicou o výsluchu odporcu, ktorý vykonal dňa 5.10.2011 dožadný súd vo Viedni, ďalej oboznámením sa s obsahom spisu tunajšieho súdu č.k. 7C/13/2011 a potvrdením o prijíme navrhovateľky zo dňa 23.11.2011, ako aj výpisom z pohybov na účte navrhovateľky.

Zo spisu tunajšieho súdu č.k. 7C/13/2011 mal súd preukázané, že manželstvo účastníkov konania bolo rozvedené, a to rozsudkom zo dňa 9.02.2011, č.k. 7C/13/2011-27, právoplatným dňa 30.04.2011.

Navrhovateľka na pojednávaní uviedla, že na podanom návrhu trvá, pretože je stále nezamestnaná a robí len na dohodu vo firme Gasprid, s.r.o. v Dolnom Kubíne, kde zarobí 80,- až 90,- eur mesačne. Okrem toho poberá dávky v hmotnej núdzi vo výške cca 35,- eur mesačne, keď výška týchto dávok závisí od výšky vyplateného príjmu za daný mesiac. Žije v prenajatom byte, za ktorý platí 300,- eur, pričom všetko zatiaľ hradí zo zrušenej poisťky, ktorú bola nútená zrušiť po odchode z Rakúska.

Navrhovateľka súdu predložila potvrdenie o príjme vystavené spoločnosťou Gasprid, s.r.o. dňa 23.11.2011 o tom, že navrhovateľka mala za dobu zamestnania (06/11-10/2011) priemerný príjem 97,80 eur. Navrhovateľka taktiež súdu predložila internetový výpis z pohybov na svojom účte, z ktorého vyplýva, že v období od 20.01.2011 do 20.10.2011 navrhovateľka vždy 20-teho dňa každého kalendárneho mesiaca poukazovala platby vo výške 300,- eur s označením „X. C. R.“.

Odporca vo svojej výpovedi pred dožiadaným súdom uviedol, že je ochotný príspevok vo výške 3,30 eur mesačne na výživné bývalej manželky poskytovať a síce od 1.05.2011, vždy 15. dňa v mesiaci k rukám navrhovateľky. Ďalej uviedol, že navrhovateľka ho už o návrhu informovala a doposiaľ jej za obdobie, ktoré uviedla neplatil žiadne výživné. Súčasne uviedol, že od začiatku roka 2011 už nie je zamestnaný, pretože si nenašiel zamestnanie a čiastočne je aj chorý. Od začiatku roka nepoberal žiadne príjmy, ani štátnu podporu. Žil zo svojich úspor, ktoré sú už spotrebované. 2.07.2011 sa oženil s P. P., nar. XX.XX.XXXX, ktorá je toho času tiež nezamestnaná a nepoberá žiadny príjem. Z tohto dôvodu nemôže v žiadnom prípade poskytovať bývalej manželke vyššie výživné, než je požadovaných 3,30 eur mesačne.

Na zistený skutkový stav veci súd aplikoval ust. § 72 ods. 1 až 3 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine, keď podľa ust. § 24a zákona č. 97/1963 Zb. o medzinárodnom práve súkromnom a procesnom sa vyživovacia povinnosť rodičov k deťom sa spravuje právom štátu, v ktorom má dieťa obvyklý pobyt. Iné vyživovacie povinnosti sa spravujú právom štátu, v ktorom má bydlisko oprávnený na výživné.

Podľa § 72 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ods:

(1) Rozvedený manžel, ktorý nie je schopný sám sa živiť, môže žiadať od bývalého manžela, aby mu prispieval na primeranú výživu podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov.

(2) Ak sa bývalí manželia nedohodnú, určí rozsah príspevku na výživu na návrh niektorého z nich súd. Prihliadne pritom aj na príčiny, ktoré viedli k rozvratu vzťahov medzi manželmi.

(3) Príspevok na výživu rozvedeného manžela možno priznať najdlhšie na dobu piatich rokov odo dňa právoplatnosti rozhodnutia o rozvoде. Súd môže výnimočne túto dobu predĺžiť, ak rozvedený manžel, ktorému súd príspevok priznal, nie je z objektívnych dôvodov schopný sám sa živiť ani po uplynutí tejto doby, najmä ak ide o toho manžela, ktorému bolo v konaní o rozvoде manželstva zverené do osobnej starostlivosti dieťa s dlhodobou nepriaznivým zdravotným stavom, alebo o manžela, ktorý má sám dlhodobou nepriaznivým zdravotným stavom vyžadujúci sústavnú opateru.

Vychádzajúc z citovaných ustanovení súd návrhu navrhovateľky vyhovel s tým, že trvanie príspevku obmedzil v súlade s ust. § 72 ods. 3 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine na obdobie piatich rokov odo dňa právoplatnosti rozhodnutia o rozvoде.

Z vykonaného dokazovania totiž vyplynulo, že súčasné príjmy navrhovateľky nepostačujú na to, aby boli pokryté aspoň základné potreby navrhovateľky, keď jej príjem spolu s dávkami hmotnej núdze predstavuje cca 130,- eur, pričom navrhovateľka len za byt uhradza 300,- eur. Navrhovateľka však žiadala priznať príspevok len vo výške 3,30 eur mesačne, ktorý návrh súd prekročiť nemohol, pretože

ním bol podľa ust. § 153 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku viazaný. Na druhej strane, z vyjadrenia odporcu vyplýva, že jeho súčasná majetková situácia mu umožňuje poskytovať navrhovateľke len príspevok v žiadanej výške.

Súčasne súd rozhodol o výživnom, ktoré bolo v čase rozhodovania súdu (28.11.2011) splatné ako o zameškanom výživnom.

Súd sčasti návrh navrhovateľky zamietol, a to pokiaľ sa domáhala priznania príspevku za obdobie od 1.05.2011 až do 3.05.2011, a to z dôvodu, že žalobný návrh navrhovateľka na súde podala až 4.05.2011 (týmto dňom sa začalo súdne konanie), pričom podľa ust. § 77 ods. 1 druhá veta Zákona o rodine výživné možno priznať len odo dňa začatia súdneho konania.

Právomoc slovenského súdu vo veci konať sa opiera o čl. 5 ods. 2 Nariadenia Rady (ES) č. 44/2001 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach v znení Korigenda publikovaného v Úradnom vestníku Európskej únie pod L 242.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 3 O.s.p., podľa ktorého aj keď mal účastník vo veci úspech len čiastočný, môže mu súd priznať plnú náhradu trov konania, ak mal neúspech v pomerne nepatrnej časti. V prejednávanej veci bola, až na zanedbateľnú časť v konaní úspešná navrhovateľka. Táto si žiadne trovy konania voči odporcovi neuplatňovala a podľa obsahu spisu jej ani žiadne nevznikli. Súd preto rozhodol o trovách konania tak, ako je uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Dolný Kubín na Krajský súd v Žiline (§ 204 ods. 1 O.s.p.).

V odvolaní sa musí okrem všeobecných náležitostí podania stanovených v § 42 ods. 3 O.s.p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, jeho datovania a podpísania) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstoí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§

205 ods. 2 O.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O.s.p.).

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozhodnutím, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona - zák. č. 233/1995 Z.z. v znení neskorších zmien (§ 251 ods. 1 O.s.p.).